"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରିସ୍ତାନୀ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକାରୀ, ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ଗରିବମାନଙ୍କୁ ସାହୁକାର କରିବା ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ବାବାଙ୍କର କେଉଁ ନାମ ଯଦିଓ ସାଧାରଣ କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବହୁତ ମହାନ?

ଉତ୍ତର**:-** ବାବାଙ୍କୁ ବାଗବାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବଗିଚାର ମାଲିକ ଏବଂ ନାଉରିଆ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ନାମ କେତେ ସାଧାରଣ କିନ୍ତୁ ବୁଡି ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା କେତେ ମହାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଯେପରି ପହଁରାଳୀମାନେ ଜଣେ-ଜଣଙ୍କର ହାତ ଧରି ପାରି କରିଦେଇଥାଆନ୍ତି, ସେହିପରି ବାବାଙ୍କର ହାତ ମିଳିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହୋଇଯାଉଛ । ଏବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ନାଉରୀ ଅଟ । ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନୌକାକୁ ପାରି ହେବାର ରାସ୍ତା ବତାଉଛ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ସନ୍ତାନମାନେ ତ' ନିଶ୍ଚୟ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିଥିବେ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବାର ଅଛି, ଦେହ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ସହିତ ରହିଛି । ଏପରି ନୁହେଁ କି ବିନା ଦେହରେ ବସିଛ । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଦେହ-ଅଭିମାନ ଛାଡି, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନ ହେଉଛି ଶୁଦ୍ଧ, ଦେହ-ଅଭିମାନ ହେଉଛି ଅଶୁଦ୍ଧ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ଆମେ ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର ହେଉଛୁ । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ଅଶୁଦ୍ଧ, ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଥିଲୁ । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଥିଲା । ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ପୁଣି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଯିଏ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କୁହାଯାଏ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ । ସ୍□ ଆତ୍ମାକୁ ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ଜ୍ଞାନ କିଏ ଦେଲେ? ଯିଏ ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ସିଏ ମଧ୍ୟ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇଥିବେ । ବାବାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ହେ ପିଲାମାନେ ତୁମେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅଥବା ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ । ନା ସେଠାରେ ଭକ୍ତି ଅଛି । ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ବାବା ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଏହିପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ କବରସ୍ଥାନୀ ଥିଲୁ, ଏବେ ବାବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିସ୍ତାନୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ମୃତ୍ୟୁଲୋକକୁ କବରସ୍ତାନ ହିଁ କୁହାଯିବ । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ପରିସ୍ତାନ କୁହାଯାଏ । ବାବା ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଭଁଭୋର (ପାଳଗଦା) କୁହାଯାଏ ।

ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ - ଏହି ସମୟରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ରହିଛି । ଦଶହରା ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, କେତେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ସବୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ରାବଣ ଦୁନିଆକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କିଏ ଜଣେ ପଚାରିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମେ ତୁମର ସୁଖ ଦରକାର ନା ଦୁଃଖ? ତେବେ କହିଲେ ଯେ ସୁଖ ଦରକାର । ସୁଖ ଦୁନିଆକୁ ଗଲେ ସେଠାରେ କୌଣସି ଯମଦୂତ ଆଦି ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ କାହାଣୀ ଅଟେ । ବାବା ଜଣାଉଛନ୍ତି, ସୁଖଧାମରେ କେବେ ବି କାଳ ଆସେ ନାହିଁ, ଅମରପୁରୀ ଅଟେ ନା । ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେଉଛ । ତୁମେ କେତେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହେଉଛ । ସେଠାରେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଅମୁକ ମରିଗଲା, ମୃତ୍ୟୁର ନାମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଲା । ସାପ ବି ଶରୀର ବଦଳାଇଥାଏ ନା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି, ନୂଆ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଆସିବ । ସେଠାରେ ୫ ତତ୍ତ୍□ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ସବୁ ଜିନିଷ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଫଳ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅତି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ତୁମେ ସେଠାରେ ବହୁତ ଧନବାନ ଥିଲ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ପରି ସୁଖି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କେହି ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ହିଁ ଏହିପରି ଥିଲୁ, ତେବେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ପରିସ୍ତାନୀ କରିବାର ଅଛି, ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାର ଅଛି । ତୁମେ ବହୁତ ସାହୁକାର ହେଉଛ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗରିବ ଅଟନ୍ତି । ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ହାତରେ ହାତ ମିଶାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ସେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ହାତ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ହାତ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ତୁମର ହାତ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ମିଳୁଛି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ହାତ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି ପହଁରାଳିମାନେ ଜଣ-ଜଣଙ୍କୁ ଆରପାରିକୁ ନେଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ନାଉରୀ ଅଟ । ଅନେକ ନାଉରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମର ଧନ୍ଦା ମଧ୍ୟ ଏଇଆ । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନୌକା ପାରି କରିବାର ରାସ୍ତା ବତାଇବୁ । ନାଉରୀଆଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ନାଉରୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ନାମ କେତେ ସାଧାରଣ - ବଗିଚାର ମାଲିକ ଓ ନାଉରୀ । ଏବେ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେଖୁଛ । ତୁମେ ପରିସ୍ତାନର ସ୍ଥାପନା କରୁଛ । ତୁମର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ତଳେ ରାଜଯୋଗର ତପସ୍ୟା, ଉପରେ ରାଜତ୍□ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଦିଲ୍□ାଡା ନାଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଢିଆ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟର ଅଧିଶ୍□ର ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ବେହଦର ବାବା ହିଁ ଜୟ

କରିଥାଆନ୍ତି । ପଞ୍ଚ ତତ୍□ର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିଥାଆନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚଳିତ ରହିଛି । ତୁମକୁ ସଙ୍ଗମରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି, ପୁଣି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ, ଏହା ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ରହିବ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଚିହ୍ନ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଅନ୍ତର ଦେଖିଲ ନା । ବହୁତ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ଦେବୀମାନଙ୍କର ପୂଜାରେ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ରହିଛି । ଯେପରି ଭାବନା ରଖିଥା'ନ୍ତି, ତାହା ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ । ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ସଜାଇବା ସମୟରେ କାହାକୁ କାହାକୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଫାଇଦା କିଛି ବି ନାହିଁ । ମୀରାଙ୍କ ନାମର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଭକ୍ତ ମାଳା ରହିଛି ନା । ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୀରା, ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାରଦଙ୍କୁ ଭକ୍ତ ଶୀରୋମଣୀ ରୂପେ ମାନ୍ୟତା ରହିଛି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । ମାଳାର ଦାନା ତ ବହୁତ ରହିଛନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଫୁଲ, ଯିଏ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଯୁଗଳ ମେରୁ । ଫୁଲକୁ ସମସ୍ତେ ନମସ୍କାର କରନ୍ତି । ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଦାନାକୁ ମଧ୍ୟ ନମସ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି । ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଥାଆନ୍ତି ତ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଶିବଙ୍କର ପୂଜା ଅଧିକ କରିଥା'ନ୍ତି । ଶାଳଗ୍ରାମର ଏତେ ପୂଜା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଶିବଙ୍କ ପ୍ରତି ପୂରା ଧ୍ୟାନ ରହିଥାଏ କାହିଁକି ନା ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଶାଳଗ୍ରାମମାନେ ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ଏବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ପତିତ-ପାବନ ବାପାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ପତିତ-ପାବନ ଅଟ । ଯଦି କାହାକୁ ରାସ୍ତା ବତାଉ ନାହଁ, ତେବେ ପାଇ-ପଇସାର ପଦ ମିଳିବ । ତଥାପି ବାବାଙ୍କୁ ତ ପାଇଛ ନା । ତାହା କଣ କମ୍ କଥା । ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହା କଣ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ କୁହାଯିବ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କାହାର ପିତା ହେବେ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କେହି ବାବା ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ସନ୍ତାନକୁ କଣ ବାବା ବୋଲି କହି ପାରିବେ । ସେତେବେଳେ ପିତା କୁହାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଯୁଗଳ ହୁଅନ୍ତି, ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହୁଏ । ନିଜର ସନ୍ତାନ ହିଁ ପିତା ବୋଲି କହିଥାଏ । ଅନ୍ୟ କେହି ପିତା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାକି ତ ଯେ କୌଣସି ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବାପୁଜୀ ବୋଲି କହି ଦିଅନ୍ତି । ଶିବବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଭାତୃତ୍□ର ବି ଗାୟନ ରହିଛି । ଈଶ୍□ରଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିବା ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ ଭାତୃତ୍□ ଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବିଶ୍□ ପିତୃତ୍□ ଭାବ ହୋଇଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତେ ପିତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଡ-ବଡ ସଭାରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ବି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଭାଷଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛ ତେବେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭାଷଣ କରିବାର ଅଛି, ପ୍ରଥମେ ତା ଉପରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ଲେଖିବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କର ତ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାର ନାହିଁ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ଯାହା ଶୁଣାଇଥିଲେ, ତାହା ଶୁଣାଇ କରିଯିବେ । ତୁମକୁ ତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଲେଖି ପୁଣି ପଢିବା ଉଚିତ୍ । ଭାଷଣ ଶେଷରେ ପୁଣି ସ୍ମୃତିରେ ଆସିଥାଏ ଯେ - ଏହି-ଏହି ପଏଣ୍ଟ ସବୁ ଭୁଲିଗଲି । ଏହା ବୁଝାଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହିପରି ହୁଏ, କୌଣସି ନା କୌଣସି ପଏଣ୍ଟ ଭୂଲି ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ତ କହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସ । ଏକଥା ତ କେବେ ବି ଭୂଲିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏପରି କେହି ସମାଚାର ଲେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ - ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସ । ତୁମେ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀକୁ ମନେପକାଅ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ, ଆମେ କେଉଁଠାର ବାସୀ ଅଟୁ । ଆମର ବାବା ହେଉଛନ୍ତି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଶିବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଗଙ୍ଗା ସ୍ନାନ ଆଦି କଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ । ବାପାଙ୍କର ଆଦେଶ ହେଲା ଯେ ତୁମେ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ଲୋକମାନେ ଗୀତା ପଢିଥା'ନ୍ତି, ଯଦା ଯଦା ହି ଧର୍ମସ୍ୟ... କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ସେବା ପାଇଁ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି - ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି, କୃଷ୍ଣ କହିଲେ, ତୁମେ କହିବ ଶିବବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ମନେପକାଅ । ଯେତିକି ମୋତେ ମନେପକାଇବ, ସେତେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାର ଅଛି । ସେହି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ନିଜ ଧର୍ମରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ, ଆମକୁ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ପୂର୍ବରୁ ସ୍□ର୍ଗ ଥଲା । ଭାରତ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନ । କିନ୍ତୁ କେବେ ଥିଲା, ଏହା କେହି ହେଲେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ କହି ପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ହିଁ ତ ଏକମାତ୍ର ଭଗବାନ ଅଟେ । ଆମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହେଉଛୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ, ତାଙ୍କର ଶାରୀରିକ ନାମ ନାହିଁ । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶରୀରର ନାମ ରହିଛି । ଆତ୍ମା ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟେ । ସିଏ ମଧ୍ୟ ପରମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସେହି ଆତ୍ମାର ନାଁ ହେଉଛି ଶିବ, ସିଏ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ନା ସୂକ୍ଷ୍ମ, ନା ସ୍ଥୂଳ ଶରୀର ଅଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କର ଆକାର ନାହିଁ । ଯାହାର ନାଁ ଅଛି, ତାଙ୍କର ଆକାର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି । ନାମ-ରୂପ ରହିତ କୌଣସି ଜିନିଷ ନ ଥାଏ । ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କୁ ନାମ-ରୂପରୁ ଅଲଗା କହିବା କେତେ ବଡ ଅଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ବାପା ବି ନାମ-ରୂପରୁ ଅଲଗା, ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ନାମ-ରୂପରୁ ଅଲଗା, ତେବେ ତ କୌଣସି ସୃଷ୍ଟି ହିଁ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରିବ । ଗୁରୁମାନେ ପଛରେ ବୁଝିବେ । କାରଣ ଏବେ ତାଙ୍କର ବାଦଶାହୀ ଚାଲିଛି ।

ତୁମେ ଏବେ ଡବଲ ଅହିଂସକ ହେଉଛ । ଅହିଂସା ପରମୋ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଡବଲ ଅହିଂସକ ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । କାହାକୁ ହାତ ଉଠାଇ ମାରିବା, ଦୁଃଖ ଦେବା, ତାହା ମଧ୍ୟ ହିଂସା ହୋଇଗଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଅନୁଚିତ୍ । ମନରେ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମନରେ ବି ଏ ସଂକଳ୍ପ ଆସିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ଆସୁଛି । ତୁମେ ସେଠାରେ ଏହି ଅକ୍ଷର ବି ଶୁଣିବ ନାହିଁ । ନା ସେଠାରେ କୌଣସି ସତ୍ସଙ୍ଗ ଆଦି ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ସଙ୍ଗ ସତ୍ଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ହୋଇଥାଏ, ସତ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ବସି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ନାରାୟଣ ହୋଇଯାଉଛ । ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣର କଥା ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ଶୁଣିଥାଆନ୍ତି । ଦିଲ□ାଡା ମନ୍ଦିର, ତୁମର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ଦେଖ କେତେ ସୁନ୍ଦର । ନିଶ୍ଚୟ ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟ ଜିତିଥିବେ । ଆଦି ଦେବ ଆଉ ଦେବୀ, ସନ୍ତାନମାନେ ବସିଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ ସ୍ମାଦ୍‌ଗାର (ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ) । ତାଙ୍କର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହିହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ତୁମର ହିଁ ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ ତୁମେ କହିବ ଯେ ଆମେ ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁନିଆରେ ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଅଛନ୍ତି । ବହୁତ କହୁଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାଧାରଣ ଭିକାରୀ ବେଶରେ ଅଛନ୍ତି । ତମୋପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥାତ ଭିକାରୀ ହେଲେ ନା । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ ନିଶ୍ଚୟ ନେବେ ନା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରାଜକୁମାରରୁ ଏବେ ଗରୀବ ହୋଇଛନ୍ତି । ଗୋରା ଏବଂ ଶ୍ୟାମଳ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ - ଭାରତ କଣ ଥିଲା, ଏବେ କଣ ହୋଇଯାଇଛି । ବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ଗରିବର ବନ୍ଧୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍□ର ଅର୍ଥେ ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ବହୁତଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ମିଳୁ ନାହିଁ । ଏହା ପରେ ତୁମେ ଦେଖିବ ଯେ ବଡ-ବଡ ସାହୁକାରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଗାଁ-ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ ସାହୁକାର ରହିଥା'ନ୍ତି ନା, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଡାକୁ ମାନେ ଲୁଟି ନେଇଥାଆନ୍ତି । ପଦରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ରହିଥାଏ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ଯେ ଯେପରି ନମ୍ବର□ାନ୍ ହୋଇଯିବ । ଟିଚରଙ୍କ କାମ ହେଉଛି ଛାତ୍ରକୁ ସାବଧାନ କରିବା । ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହେବାର ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ପାଠଶାଳା । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ରାଜତ୍□ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜଯୋଗ । ତଥାପି ବି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବାର ଅଛି । ନଚେତ୍ ରାଜତ୍□ କେଉଁଠି କରିବ । ଏହା ତ ହେଉଛି ପତିତ ଧରଣୀ ।

ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ଗଙ୍ଗା ପତିତ-ପାବନୀ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ୫ ତତ୍ତ୍□ ସବୁ ତମୋପ୍ରଧାନ-ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତ ମଇଳା-ଆବର୍ଜନା ଆଦି ଯାଇ ସେଠାରେ ପଡୁଛି । ମାଛ ଆଦି ବି ସେଠାରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପାଣିର ମଧ୍ୟ ଯେପରିକି ଏକ ଦୁନିଆ ରହିଛି । ପାଣିରେ କେତେ ଜୀବ ରହିଥା'ନ୍ତି । ବଡ-ବଡ ସାଗରରୁ ମଧ୍ୟ କେତେ ଭୋଜନ ସାମଗ୍ରୀ ମିଳେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଗାଁ ହୋଇଗଲା ନା । ତେବେ ଗାଁକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଦ୍ୟ ମିଳୁଥିବା ଓ ରହିବାର ସ୍ଥାନକୁ ପତିତ ପାବନ ବୋଲି କିପରି କୁହାଯିବ! ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ପତିତ-ପାବନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବେ ମୋତେ ମନେପକାଅ, ତେବେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ, ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଯାଉଛ । ସେଠାରେ ଅଲଗା କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ନ ଥାଏ । ଭାରତର ହିଁ ଅଲ୍‌ରାଉଣ୍ଡ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍‌ରାଉଣ୍ଡର୍ ଅଟ । ନାଟକରେ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଭିନେତାମାନେ ଯିବା-ଆସିବା କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ବୁଝିଯାଅ ଯେ ଆମକୁ ଭଗବାନ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ପତିତ-ପାବନ ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟୁ । ଏଥିରେ ସବୁ ଆସିଗଲା । ପତିତ-ପାବନ ବି ହୋଇଗଲେ, ଗୁରୁ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ପିତା ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ସିଏ ପୁଣି ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଇନ୍‌କାରପୋରିୟଲ୍ ଗଡ୍ ଫାଦରଲି □ାର୍ଲଡ ୟୁନିଭରସିଟି ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାକାର ପିତାଙ୍କର ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ । କେତେ ସୁନ୍ଦର ନାମ ଅଟେ । ଈଶ୍□ରଙ୍କର କେତେ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଯେବେ ବିନ୍ଦୁ ବୋଲି ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ତେବେ କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ଈଶ୍□ରଙ୍କର ଏତେ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ତାଙ୍କର ରୂପ କିପରି! ବିନ୍ଦୁ । ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଦେହ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ମୋତେ ମନେପକାଅ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯେଉଁମାନେ ନବଧା ଭକ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି, ତା'କୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ନବଧା ଭକ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କେତେ ପ୍ରଗାଢ ଭକ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ପୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଗତି ତୀବ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଅଧିକ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ହିଁ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବ । ସେମାନେ ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା ହେବେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟହ ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ସତ୍-ସଂଗ କରିବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଅନୁଚିତ୍ ।

(୨) ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା ହେବା ପାଇଁ ବା ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାର ଗତିକୁ ତୀବ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ମାଷ୍ଟର ପତିତ-ପାବନ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ରୂପୀ କୋଳରେ ସମାହିତ ହେଉଥିବା ସଂଗମଯୁଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ସଂଗମଯୁଗ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସ୍□ର୍ଗଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ବର୍ତ୍ତମାନର ଗାୟନ ହେଲା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସଂସାରରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ । ଏକ ବାବା ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କିଛି ମିଳିଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ କେବେ ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଛ, କେବେ ଖୁସିର, କେବେ ଶାନ୍ତିର, କେବେ ଜ୍ଞାନର, କେବେ ଆନନ୍ଦର, ଆଉ କେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର କୋଳର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଛ । ତେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ କୋଳରେ ରହିବା ହିଁ ହେଉଛି ଯୋଗର ଲବଲୀନ ଅବସ୍ଥା । ଏହି କୋଳ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଅନେକ ଜନ୍ମର ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟକୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସ୍କାରକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଏଭଳି ସୁପୁତ୍ର ହୁଅ, ଯାହାକି ବାବା ତୁମର ଗୀତ ଗାଇବେ ଏବଂ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ଗୀତ ଗାଇବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।

ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଉପରେ ଯୋଗର ପ୍ରୟୋଗ କରିଦେଖ କାହିଁକି ନା ସଂଗଠନ ଭିତରେ ବା ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ପରୀକ୍ଷା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଚେକ୍ କର, ଯଦି କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା ଆସିଲା ତେବେ କେଉଁ ଗୁଣର ବା ଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦ୍□ାରା କେତେ ସମୟରେ ସଫଳତା ମିଳିଲା? ଯଦି ନିଜ ଉପରେ ସଫଳ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ସ୍□ତଃ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଆସିବ ।